

Bredalsparken

Lars Ellgaard · Monday, January 12th, 2015

Byggerod og marker

Da de første beboere kom til Bredalsparken i 1950'erne, mødtes de af et syn, der i dag er svært at forestille sig: Pløjemarkerne strakte sig på blokkenes bagside helt frem til bygningerne. Området var en mudret byggeplads, og byggeriet var ikke helt færdigt. For eksempel manglede trappegelænderne endnu i nogle opgange. Grænsen mellem land og by gik lige udenfor vinduerne i boligblokkene.

Der, hvor vi boede, lå der en gård, der hed Bredalsgården. De første år vi boede der, skulle der jo høstes, og det foregik ved maskinstation dengang. Så kom de om natten og høstede, og vi havde traktoren kørende mod sovekammeret det meste af natten.

Datteren på Bredalsgården kaldte vi "Annie get your gun". Hun var både sød og frisk, og hun red meget. Hun kendte buschaufførerne, og de kendte hende, og når de mødtes, så stod det halve af hesten nogen gange inde i bussen, det så skægt ud.

Moderne luksus

De byggeplads-agtige omgivelser mindskede dog ikke glæden over at have fået et nyt, moderne hjem med flisebelagt badeværelse, centralvarme, solvendt altan og spisekøkken. 1950'ernes nye boliger blev gennemtænkt ned til mindste detalje, og arkitekten bag Bredalsparken, Svend Eske Kristensen, var optaget af at skabe både smukke og brugbare boliger.

Vi var jo lykkelige over at få noget, og så oveni købet noget nyt. Så vi var slet ikke i tvivl, vi var bare lykkelige over at få en ny lejlighed.

Vi flyttede ind i Bredalsparken i december 1950. Vi følte næsten, at vi var kommet på landet, der var marker udenfor vores vinduer. Jeg ville gerne bo moderne, og min mand ville helst bo på landet, og det var svært at forene, men det lykkedes i Bredalsparken.

Det var den rene luksus at flytte ind her. Vi syntes, det var himmelsk at kunne tage et varmt bad, lige når vi havde lyst. Vaskekældrene var også en god ting. Før måtte vi skylle tøj i koldt vand.

Det var dog dyrt efter datidens standarder at bo i Bredalsparken. Mange måtte betale mere end 25% af deres løn i husleje. Det var primært middelklassen, der flyttede ind. Familier, som trods en relativt lav indtægt prioriterede en god bolig. Og så måtte man møblere efterhånden, som der var råd.

Familien og dagligdagen

I de fleste børnefamilier var det almindeligt, at mødrene var hjemmegående. Derfor var der meget liv i lejlighederne og på de grønne områder med legepladser. Der var et nært forhold mellem de forskellige familier, der hyggede sig sammen og hjalp hinanden med børnepasning.

I 1950 åbnede butikstorvet i Bredalsparken. Nu kunne de fleste af indkøbene klares ét sted, hvilket var en stor hjælp i husholdningerne i en tid, hvor kun få havde et køleskab.

Det er mit indtryk, at det sociale liv var meget bedre dengang, end det er i dag. Når man var sammen, var det højt, når man fik en pilsner. Når det gik super-højt, delte man en flaske "Spar To", det var dansk frugtvin. Det fik vi, når vi spillede kort med vores underboere. Men ellers mødtes man over en kop kaffe.

I stedet for køleskab havde vi et indbygget spisekammer med udluftning gennem en rist. Og om sommeren, når det var rigtigt varmt, havde vi en smørkøler for at undgå, at smørret blev harsk. Pålæg købte vi ind fra dag til dag.

Vi byggede huler med vores dukkevogne og tæpper inde under altanerne, og så fik vi madpakker og saftvand med ned. Om vinteren kælkede vi. Når vi legede skjul foregik det inde i buskene og de små nyplantede grantræer blev brugt som stole - dem skulle vi prøve at sidde i.

This entry was posted on Monday, January 12th, 2015 at 2:27 pm and is filed under
You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. Both comments and pings are currently closed.